

[Ib Christensen.]

at dette forlig – eller hvad det nu er – ikke skulle forpligte så meget, men der foreligger nogle modstridende ytringer herom.

Det glæder mig, at de radikale nok er villige til at se på en lovgivning, hvorefter man kan begrænse grundprisstigningerne, og vi kan forsyne dem med indtil flere forslag herom. Det foruroligede mig dog en smule, at man vil ændre på vurderingsreglerne for landbrugsjorden. Hvis man har til hensigt at opgøre landbrugsjordens værdi efter dens landbrugsmæssige værdi og ikke efter prisen, så betyder det endnu et skridt i retning af at fritage landbrugs-erhvervet for grundskyld, og det er just den gale retning.

Der foreligger heller ikke helt klarhed over, hvilken bred kreds af partier det er, man gerne vil snakke sammen med i den næste samling. Der foreligger forskellige udtalelser, og de er ikke i særlig harmoni med hinanden.

Statsministeren siger ifølge B.T. fra den 2. september, at det ikke er socialdemokratiets tanke at løbe efter alle mulige flertal. Det er der nu heller ingen der har bedt socialdemokratiet om – bare at løbe efter de mulige flertal, det vil sige dem, der kan gennemføre noget fornuftigt. Det var min indskydelse. Så siger statsministeren videre:

»Jeg håber, at vi i den næste samling får mulighed for at snakke med seks partier om kapitalgevinster. Vi lægger ikke nødvendigvis et konkret lovforslag frem. Der er ingen hemmelige aftaler i forliget, men vi er villige til at holde ånden i det.«

Da ånden i forliget er, at man ikke skal gribe ind på dette område, er det lidt vanskeligt at fortolke den dybere mening i dette.

Det blev heller ikke sagt, hvilke seks partier det er. Men det fremgår af andre udtalelser af hr. Auken, at det altså er augustforligets partier, og så tæller man på sine fingre og prøver at finde ud af, om det giver seks – nej, det gør det ikke. Ja men hvad er det så for partier? Det kunne det egentlig være rart at få at vide, for nu har regeringen med hjemmel i augustforliget i 1976, denne berømmelige bestemmelse om, at der skal ske en rimelig beskatning af egentlige kapitalgevinster på jord og fast ejendom, haft månedlange, endeløse forhandlinger, bl. a. med kristeligt folkeparti, centrumdemokraterne, konservative måske også, og nu venstre i sidste omgang, og som hr. Auken be-

skrev det, fået det ene forslag efter det andet og skitser raget af bordet. Og så er det, man siger: ja men hvorfor kan regeringen dog ikke se, at der er andre flertalsmuligheder? Hvis der skal ske noget på dette område, så må regeringen finde andre muligheder.

Derfor kunne jeg altså godt lide at vide, hvad det er for seks partier. Der kunne jo også være tale om seks partier, bestående af de fire partier, der her står bag et dagsordensforslag, plus socialdemokratiet plus det radikale venstre. Det ville være den naturlige flertalsmulighed på det jordpolitiske område, og den eneste forudsætning ville være, at disse partier, eller i hvert fald de fem af dem, kan finde sammen.

Jeg lagde mærke til at hr. Auken sagde, at der ikke var noget parti, der var udelukket på forhånd. Samtidig sagde hr. Auken, at fremskridtspartiet selvfølgelig ikke skulle med, men at man da ikke ville udelukke de tidligere augustforligspartier og heller ikke SF. Der blev ikke nævnt noget om retsforbundet, men vi slår os til tåls med, at man ikke vil udelukke nogen. Da vi ikke direkte blev nævnt som nogle, man vil udelukke fra at diskutere jordpolitik, kan det jo være, at der er håb om, at socialdemokratiet og regeringen vil henvende sig til det parti, der måske har beskæftiget sig mest med det spørgsmål, og som kan danne en af de mulige flertalsbaser, ja, faktisk skal indgå som en forudsætning, når det kommer til stykket, for at få gennemført noget effektivt på dette område.

Så vil jeg om forliget sige – jeg er ked af at skulle sige det, men jeg synes, at det er et perspektivløst og traditionelt resultat, man er nået frem til. Det er et trist resultat, der er kommet ud af de fire gamle partiers anstrengelser. Erhvervsorganisationers, fagforbunds og lejerforeningers kommentarer er da også klart negative alle til hobe. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger ifølge Politiken fra i dag i den rapport, man nu har udgivet, og hvor man altså beskæftiger sig med forliget, at der formentlig kan ventes 250.000 ledige ved årsskiftet, og regeringen får at vide, at de fire gamle partiers forlig med sikkerhed bidrager til en asocial omfordeling af indkomst og formue. Det siger Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Og to lektorer ved Københavns universitets institut for samfundsfag siger til Information i weekendudgaven, at man vurderer det til, at der bliver 35.000 flere arbejds-